

Bakalářská práce studenta Jakuba Kováře se zabývá „pohledem na vztah a podobu lyžování u dvou generačních skupin“ a klade si za cíl „zjistit rozdíly ve vnímání lyžování u dvou věkových kategorií“ (s. 5.), přičemž jako srovnávací věková skupina dvou stěžejních generací slouží lidé okolo 20 let a věková skupina nad 40 let. Pominu-li neobratnou a nešťastnou stylistiku autora i plejádu pravopisných chyb, už samotné vymezení předmětu práce se jeví jako ne příliš důsledně promyšlené. Dlužno z mé strany poznamenat, že obdobně jako autor, mám imanentní vztah k mnoha formám lyžování a historii těchto disciplín. Nejen z toho důvodu mě určitou měrou negativně dráždí již úvodní vymezení pojmů, ale i řada dalších pasáží této práce. Především mě často uvádí do rozpaků chaotická interpretace prakticky všeho-počínaje kapitolou věnující se metodologii, relace výzkumu ke konceptům Bourdieuho, přes pasáže představující informanty, historii lyžování atd., až po závěr, ze kterého se nedozvídáme nic, co bychom předtím nevěděli. Závěrečné teze typu: „...dříve si lyžování (starší) lidé více vážili, jistě se ale nedá říci, že by si lyžování z mladší generace (vlastně část i z té starší) nikdo nevážil. Protože se názory s přibývajícím věkem mění (s ním se tedy vyvíjí, což je zcela přirozené)“ (s.59.-60), či „Tudíž je jasné, že názory té (mnou zkoumané) starší generace mohou panovat i u (mnou zkoumané) mladší generace. Rozhodně tomu ale může být i naopak“ (s. 60), působí spíš jako citace z povídky humoristy Ivana Mládka a nikoliv jako pasáže výstupu tříletého snažení studenta humanitních věd. Autorovy myšlenky o společenském a ekonomickém pokroku a jeho relaci k lyžování též nechám raději stranou. Příliš dobrou vizitkou též není zakončit závěr vlastní práce citací úvodu populárně naučné knihy atd. Sepisovat podrobný výčet neduhů této práce by bylo během na dlouhou trať, proto se raději zaměřím na klady textu. Těmi jsou především vhodný výběr celkem solidní základny informantů a informantek, správný přístup ke kvalitativnímu i kvantitativnímu výzkumu a obstojné formální zpracování.

Naštěstí má práce poměrně smysluplnou strukturu a z formálního hlediska autorův výzkum i jeho výsledky splňují kritéria obhajitelnosti. Z hlediska obsahu, respektive vědeckého přínosu této práce, je text na samotném pomezí akceptovatelnosti.

Navzdory výše uvedeným skutečnostem práci doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou E.

Libor Dušek, 8. 5. 2023